

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

"F.B. SEDEJ"

POŠILJATELJ:
S.K.P.D. "F.B. Sedej"
Trg Svobode, 6
34070 Števerjan (GO) - ITALIJA

San Floriano del Collio, Aprile - Giugno 2012
Števerjan, April - Junij 2012
Anno XLIV Nr. 2
Leto XLIV Št. 2

Kazalo

DUHOVNA MISEL	3
VSTAJENJSKA MAŠA	4
60. JUBILEJ PEVSKEGA ZBORA F.B. SEDEJ OBELEŽILI ZMAGOSLAVNO.....	4
GOVOR PREDSEDNIKA ZCPZ DARIA BERTINAZZIJA NA NEDELJSKEM KONCERTU	6
NAGRADA KAZIMIR HUMAR.....	7
DELOVANJE MEPZ.....	8
SEDEM ZADNJIH JEZUSOVIH BESED NA KRIŽU	9
30-LETNICA POIMENOVANJA OSNOVNE ŠOLE ALOJZ GRADNIK V ŠTEVERJANU	10
PESTRO DELOVANJE DRAMSKE DRUŽINE	11
ZLATA GRLA.....	12
LETO ZA LETOM IZ RODA V ROD	12
PRAZNOVANJE SV. FLORIJANA	13
LIKOF 2012.....	13
»MUJ Š'LAM JE T BUJŠ« - »MA KI TUJ, BEN MUJ«	14
BLAGOSLOV MARIJINE PODOBE NA KLANCU	14
VRSTA ZANIMIVIH SREČANJ.....	15
PREVAL IN NJEGOVA BODOČNOST	16
EKOLOŠKI DAN	16
42. FESTIVAL NARODNO-ZABAVNE GLASBE	16
»ŠTEVERJAN 2012«	17
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO	18
OBVESTILO	21
ČAŠE POD ZVEZDAMI.....	16
ROJSTVA	22
ČESTITKE.....	22
DAROV	22
KUHINJSKI RECEPTI.....	23
ZA KRATEK ČAS	24

Opremili in uredili člani društva »F. B. Sedej«
Damjan Klanjšček (glavni urednik)
Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

DUHOVNA MISEL

Oče naš je gotovo najlepša krščanska molitev, saj nas jo je sam Jezus učil. Toliko krat jo zmolimo, mogoče pa je ne razumemo prav dobro. Ta molitev je povzetek celega Evangelija, je kompendil naš vere.

Oče naš Jezus kliče Boga »dragi oče, očka«. Nobeden prej ni uporabil takšnega osebnega, pristrčnega, nežnega imena za Boga. S to molitvjo smo lahko deležni Jezusovega ljubeznivega odnosa do Boga. Če skupaj z Jezusom izrečemo to besedo, Oče naš, se poglobimo v njegovi ljubezni do Očeta. Tako bo rastla tudi naša ljubezen do Boga. Naš Bog ni neko vzvišeno in oddaljeno božanstvo. Je naš Oče, do katerega smo lahko v zelo osebnem odnosu ljubezni. Ne rečemo moj Oče, ampak naš Oče. Bog je Oče vsakega človeka, vsakega sprejme in hoče ljubiti.

Ki si v nebesih.

Bog je vsepovsod, je okrog nas in v nas. Ko molimo se pa ozremo v nebesa. Bog je v nebesih, rečemo po navadi. To ima dva pomena. Prvi je to, da je Bog transcendenten, presega vse, kar je človeškega in zemeljskega. Drugič za izkušnjo Boga moramo se odtrgati od zemlje, se osvoboditi zemeljskih stvari. Sveti Pavel nam pravi: »iščite to, kar je zgoraj, kjer je Kristus.... Mislite na to, kar je zgoraj, ne na to, kar je na zemlji« (Kol 3,1-2). Če je Bog v našem srcu smo že nekako v nebesih. Cilj našega življenja je priti v nebesa in doživeti nebesa že tukaj na zemlji. Posvečeno bodi tvoje ime Bog ima ime, torej je Bog oseba, Ga lahko srečamo, govorimo z Njim. Vsekakor je Bog istočasno oseba in skrivnost.

Posvečeno bodi tvoje ime pomeni.

Naj se razodeva tvoja slava med nami, naj vsi živimo v tvoji svetosti, v tvoji ljubezni. Naj bo naše življene posvečeno od tvoje ljubezni. Naj živimo sveto, kot si Ti svet, tako bo tvoje ime posvečeno.

Pridi k nam tvoje kraljestvo.

Osrednje sporočilo Jezusovega oznanjevanja je Božje kraljestvo. Bog deluje med nami, da bi prinesel svoje kraljestvo, hoče kraljevati na svetu, da bi mu vrnil njegovo prvo podobo. Božje kraljestvo pomeni ozdravljenje in odrešenje, vladarstvo, ki nas osvobodi in zdravi vsega hudega, pogoj za pravično in popolno življenje. Sprejeti moramo to kraljestvo s svojim spreobrnjenjem, kar pomeni gledati na svet in na nas z drugačnimi očmi. Moramo prositi, naj se razširi Božje kraljestvo v nas, na vseh področjih naše duše in našega življenja. In vse se bo spreminjalo: naši odnosi, naše mišljenje, dejanja, govorjenje, cel svet bo spremenjen.

Zgodi se tvoja volja kakor v nebesih, tako na zemlji.

Božja volja se mora zgoditi zato, da bi Bog kraljeval na zemlji. To ne pomeni, da mora biti naša volja uničena. Zapustiti moramo svojo površno voljo, ki je povezana samo s praznimi užitki. V resnici v globočini naše duše Božja volja in naša volja se ujemata. Bog hoče, da živimo v polnosti, v miru, v ljubezni. In to seveda si želimo tudi mi. Ta molitev pomeni prositi, da bi prepoznali in uresničili svojo pravo podobo. In to konec koncev pomeni hoja za Jezusom, živeti kot je On živel in učil.

Daj nam danes naš vsakdanji kruh

To pomeni priznati, da smo v vsem odvisni od Boga, od Njegove pomoči. Pomeni upanje v Božjo previdnost. Smo v Božjih rokah, tudi glede najmanjših potreb. Ta molitev je povezana tudi z Evharistijo, s svetim Rešnjim Telesom: Jezus je živi kruh, ki pride iz nebes in nam daruje večno življenje. On nas hrani s svojo besedo in s svojo ljubeznijo, ki jo je izkazal do svoje smrti na križu.

Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.

Za izkušnjo Božjega usmiljenja moramo biti tudi sami drugim oprostiti. Včasih odpustimo z besedami, v srcu pa ostane jeza. Treba je odpustiti tudi, ko je najtežje. Morda bomo rabili veliko let za odpustiti veliko krivdo. Odpuščanje ima pa zdravilno in očiščevalno moč. Lepo je zmoliti Oče naš tudi v družini, mogoče pred kosilom in večerjo. Spreminjalo se bo ozračje v družini, spreminjali se bodo odnosi.

Ne vpelji nas v skušnjava

Ta prošnja je mogoče manj razumljiva. Seveda Bog ne skuša nobenega. Ne vpelji nas v skušnjava pomeni: ostani nam blizu, da ne bomo padli v skušnjave našega poželenja, naših slabosti in potreb. Brani nas v skušnjavah. Daj, da se ne bomo vdali, da bomo zaupno vztrajali kot je naredil Jezus Kristus.

Reši nas hudega

Ta je sedma prošnja. Številka sedem je simbolična, pomeni preobrazba, proces spremembe. Tudi zakramentov je sedem! Z molitvjo Oče naša se moremo preobraziti v Kristusa. Ta je prošnja iz globočine našega srca in pomeni: Bog, osvobodi nas vse hudobije, vsega hudega na svetu in v nas. Varuj nas s svojo ljubeznjo hudih misli, škodljivih srečanj, brezmiselnega trpljenja, slabih nagonov. Svet je poln hudega, treba je biti realistični. Zato potrebujemo Božjega varstva.

Naj nam molitev Oče naša pomaga uresničiti pravo in popolno življenje in doživeti Božje kraljestvo, ki bo popolnoma uresničeno ko bomo v nebesih. Amen.

VAŠ ŽUPNIK

VSTAJENJSKA MAŠA

Velika noč je bila in je zame še vedno najvažnejši in najlepši verski praznik v celem letu. Saj je vstajenje odrešenje in upanje v neskočnost, ki nas čaka po kratkem zemeljskem življenju. Mogoče ker se ta obred vrši v jutranjih urah ima posebno in neocenljivo važnost. Procesija po poti, ki jo svetlijo od fantov prižgane lučke, jutranja hladna sapa, ki vleče po Gaberskem koncu in lepo petje v jutranji tišini, zvonjenje in pritrkovanje dajejo temu prazniku še posebno moč.

Morda mi zato spomini gredo v stare čase, ko nas je bilo pri tej maši lepo število. Sedaj je cerkev na pol prazna. Posebno opažam pomanjkanje prisotnosti mladih in to tistih, ki bi morali s posebnim veseljem poskrbeti za ta lep praznik. Seveda jim ni težko vstati zgodaj za druge manj pomembne osebne reči. Ali pa zjutraj ni mogoče pokazati novih čevljev in zadnje Versačijeve obleke. Prepričan sem, da obiskati obe sv. maši, vstajensko in slovesno ob desetih, ni pretežko in utrudljivo.

KLEMEN

60. JUBILEJ PEVSKEGA ZBORA F.B. SEDEJ OBELEŽILI ZMAGOSLAVNO

Krajši zgodovinski oris

Mešani pevski zbor F.B. sedež iz Števerjana deluje nepretrgoma od spomladi leta 1952. Korenine segajo že v leta pred prvo svetovno vojno, saj so cerkveni pevci z domačega kora bogatili mašno daritev že v tistih letih. Razvoj sestava je tesno povezan z razvejanim kulturnim delovanjem

v vasi. Števerjanci so od vedno radi peli, starejši pa so veselje do petja posredovali mlajšim rodovom.

Zborovodje so bili takrat običajno sami organisti; tako je v letih med prvo svetovno vojno funkcijo opravljala učiteljica in skladateljica Breda Šček, sestra znanega Primorskega duhovnika, politika in poslanca v rimskem parlamentu ter vsestranskega kulturnega delavca Virgila Ščeka; sledili so ji učitelj Ivan Stepančič, Lojze Rožič, France Gravnar in Lojze Levpušček. Kasneje je na koru števerjenske cerkve orgljal Lojze Koren, za njim pa še učiteljica Marija Ada Žernic roj. Gabrovec. Zbor je nepretrgoma deloval, saj je bilo za zborovsko spremljavo bogoslužja vedno dovolj pevcev, organisti oz. zborovodje pa so za vaje žrtvovali svoj prosti čas v glavnem v večernih urah. Petje s števerjanskega kora je vztrajalo tudi v temačnih letih fašističnega zatiranja, ko je bila slovenska pesem prisotna samo v cerkvi.

V prvi polovici prejšnjega stoletja si cerkveni zbor ni zastavljal posebnih ciljev, saj je v glavnem pel le pri bogoslužju ob nedeljah in praznikih, za večje ali posebne cerkvene praznike pa je naštudiral tudi več latinskih maš.

V vseh omenjenih letih je cerkvenemu pevskeemu zboru posvečal posebno pozornost domači župnik Ciril Sedej, nečak goriškega nadškofa in prvi župnik v samostojni števerjanski župniji. Msgr. Ciril Sedej si je tudi prizadeval, da bi se v vasi izučili orgljanja, šolanje je gmotno tudi sam podpiral.

Prelomnico v delovanju domačega pevskega zbora predstavlja leto 1949, ko je iz medane dospel v vas mladi pevovodja in organist Herman Srebrnič. Njemu gre velika zasluga, da se je v zbor vključilo veliko število mladih članov. Srebrnič je stopil v stik z domala vsemi števerjanskimi družinami in vzpodbujal starše, naj pošiljajo svoje otroke k pevske vajam. V tistih letih se je pevske zbor polagoma pomladil in številčno okrepil. Ob tem pa je bil novi pevovodja zaslužen tudi za to, da je zbor začel gojiti ob cerkvenem tudi narodno petje. Pevce je dobesedno navdušil, da so redno hodili k vajam, za kar je zbor kvalitetno napredoval. Leta 1952 je srebrnič priredil med borovci prvi samostojni koncert pevske skupine, kjer je pod njegovo taktirko nastopilo kar pet pevske skupin, in sicer mešani pevske zbor, moški zbor, ženski zbor, mladinski zbor in otroški zbor. Pri tem delu mu je bila v pomoč tudi sestra ida. v naslednjih letih je pevske sezono skoraj vsako leto objel koncert domačih pevcev. Pevci so ob koncu sezone radi zahajali na romanje ali na kak drugi izlet. Po prvih poskusih v domačem kraju je zbor začel nastopati tudi v bližnji okolici, tako v zamejstvu, kot tudi v matični domovini in v sosednji avstriji.

V naslednjih desetletjih je zbor kvalitetno napredoval; k temu so pripomogli tudi dirigenti, ki so v teh letih zbor vodili: Tomaž Tozon, Bogdan Kralj, Vladimir Čadež, Mirko Ferlan, sedaj pa Aleksandra Pertot.

Med največje uspehe zbora lahko prištevamo prvo mesto na reviji cerkvenih pevske zbora leta 1990 na Bledu, z nagrado, ki je predvidevala sprejem pri sv. očetu papežu Janezu Javlu II, prvo nagrado v kategoriji ljudskega petja na vsedržavnem tekmovanju v vittoriu venetu leta 1997, bronasto plaketo na tekmovanju Naša Pesem 1999 v mariboru, 1. nagrado na tekmovanju cerkvenega petja »B. in M. Špacapan« v Podgori in srebrno priznanje na regijskem tekmovanju v postojni leta 2011.

Jubilejna proslava

Mešani pevske zbor F.B. Sedej neguje bodisi prosvetno pesem kot tudi cerkveno petje: prav zaradi tega je bila zasnovana širša zamisel ob praznovanju tega važnega jubileja.

Osrednja proslava se je odvijala v sedejevem domu v petek, 11. maja 2012 s pričetkom ob 20.30. zboroske komedijo *Grozdi so dozoreli* so krstno vprizorili pevci mešanega zbora in člani

dramske družine, ob glasbi Adija Daneva, na besedilo in v režiji Jasmin Kovic; koreografinja je bila Monika Zajšek, zborovodja pa Aleksandra Pertot.

Pred nabito polno dvorano so pevci domačega pevskega zbora na čim boljši način počastili 60 let svojega delovanja. Zamislili so si komedijo, v kateri so ob lepem prepevanju potekali še prizori iz nekdanjega kmečkega življenja v Števerjanu. Vse se je odvijalo v pristni števerjanski govorici, ki se žal počasi izgublja. Pevci so se na odru spremenili v prave igralce in ob spremljavi harmonike Manuela Fighelija so spremljali dogajanje na odru. Na poseben način so se izkazali amaterski gledališčniki Marinka Černic, Matej Pintar, Stefania Beretta, Nikolaj Pintar, Ilaria Bergnach in Sara Soban.

Zgodbo si je zamislila mlada režiserka Jasmin Kovic, ki je celotno dogajanje postavila na začetek prejšnjega stoletja, ko sta prevladovali pomanjkanje in beda. Za kmečka oblačila tistih časov je poskrbela Snežica Černic, staro kmečko opremo pa so posodili domačini. Tehnično ekipo je sestavljalo več dobrih in sposobnih fantov.

V drugem delu proslave je predsednik društva F.B. Sedej Filip Hlede orisal dolgo prehojeno pot zbora. Izrecno se je zahvalil nekdanjemu organistu in pevovodji Hermanu Srebrniču ter vsem nekdanji in današnjim pevcem. Sledili so pozdravi gostov. Predstavnica javnega sklada slovenije za kulturne dejavnosti Marjeta Pečarič je pevcem razdelila gallusove značke. Zlato jubilejno priznanje je za svoj jubilej prejel tudi sam zbor, za pomemben doprinos k ohranitvi slovenske pesmi in slovenske narodne identitete v Italiji.

Družabnost se je nadaljevala na trgu pred dvorano ob veliki jubilejni torti. Slovenska pesem in družabnost sta se zavlekli pozno v noč.

V nedeljo, 13. maja 2012, pa se je odvijal drugi del praznovanj. V farni cerkvi sv. Florijana je bila ob 18. uri nedeljska sv. maša v blag spomin na vse preminule pevce dirigente in organiste. Daroval jo je domačin g. Alessio Stasi ob somaševanju župnika Mirka Butkoviča, ki se je ob koncu obreda tudi zahvalil prav vsem, ki na katerokoli način vsakodnevno bogatijo božje obrede. Oblikovali so jo pevci cerkvenega pevskega zbora ter takoj zatem so podarili v užitek vsem prisotnim koncert *Tebi pojemo v čast*. Pevci so izvedli pesmi iz različnih delov cerkvenega leta, ki jih v števerjanu prepevajo že več desetletij.

Ob koncu se je predsednik Filip Hlede še enkrat zahvalil zborovodji Aleksandri Pertot za izkazano potrpežljivost, pedagoško sposobnost ter za ves vložen trud v rast zbora. Pevci in publika so jo dobresedno povili z bučnim aplavzom. Zatem je Pertotova povabila v prezbitarij vse nekdanje pevce ter z vsemi prisotnimi v cerkvi sklenili slavje s pesmijo marija, skozi življenje.

MARJAN DRUFOVKA

GOVOR PREDSEDNIKA ZCPZ DARIA BERTINAZZIJA NA NEDELJSKEM KONCERTU

Spoštovani gospod župnik, spoštovana gospoda Lazar in Alessio, dragi prijatelj Herman, drage pevke in pevci, dragi števerjanci,

čep rav ste kot zbor imeli uradni koncert v petek, katerega sem se seveda udeležil, bi se vam raje zahvalil danes zvečer. Večkrat seveda slišimo pozdrave raznih ustanov, organizacij in inštitucij. V imenu združenja pa vam prinašam besedo zahvale, ki je ljudje nismo več vajeni slišati ali spregovoriti. Taki so pač časi, da vsi nekaj zahtevamo, vsi bi radi želeli seveda najboljše stvari zase in za bližnje, pozabljamo pa večkrat na to, kar že imamo, in ko slavimo tako pomembno obletnico, pomeni, da smo bili deležni velikega bogastva. zato sem kot predsednik združenja

ponosen na vas, da z veliko vnemo sodelujete ne samo na posvetnih pobudah, ampak tudi na cerkvenem področju. Rad bi se vam zahvalil, za pobudo dveh koncertov: posvetnega in sakralnega. pobuda svete maše v zahvalo za toliko let delovanja in v spomin na vse pokojne pevke in pevce dokaže, da niste pozabili prav na nobenega. In še posebej niste pozabili na boga, ki vam je dal to milost, da lahko živite in gojite vaše pevske in glasbene talente v tako lepem kraju.

Ravno pred par dnevi sem prebral uvodnik letošnje druge številke revije "cerkveni glasbenik", ki nosi naslov: "Kakšni so prazniki našega organista?" No, če se malo zamislimo, je ta zelo zanimiv naslov. V njem milan jevnikar obravnava poslanstvo, ki ga ima vsak izmed nas organistov in seveda tudi cerkvenih pevcev čez celo leto. Zato sem tudi uvodoma povedal, da sem prišel sem, da se iz srca zahvalim vsem pevcem, organistom in zborovodjem, ki ste in ki še boste sodelovali na cerkvenem koru za vaš trud ob vsakem cerkvenem prazniku oz. nedelji. Sam sem organist in zato poznam realnost cerkvenih zborov. ker pa mi tega ne delamo službeno, ampak iz pripadnosti verski skupnosti in iz veselja do cerkvene glasbe in petja nam je ponavadi dovolj besedica zahvale, ki pa je večkrat nismo deležni, saj ljudje mislijo, da je cerkveni zbor nekaj samoumevnega, nekaj kar je od vedno v cerkvi. Pomislimo le, da verniki v klopih lahko pridejo in grejo: nekateri so redni, drugi pridejo samo za praznike, nekateri pa tudi na tiste pozabijo, a cerkveni organist in pevci so vsako nedeljo prisotni. in na to ne smemo nikdar pozabiti, tudi ko včasih kaj na koru "zaškripa"...

Z današnjo mašo in koncertom ste dokazali, da je cerkveno petje sestavni del vaše dejavnosti in vašega družbenega življenja. in na to ne smete nikoli pozabiti.

Drage pevke in pevci, dragi organisti in korepetitorji in zborovodje, še enkrat hvala iz srca in želim vam, da bi prepevali njemu v čast še tako vneto in redno ter seveda na mnoga leta in veliko lepih glasbenih doživetij še naprej.

NAGRADA KAZIMIR HUMAR

Zveza slovenske katoliške prosvete, Združenje cerkvenih pevskih zborov ter Kulturni center Lojze Bratuž podeljujejo priznanje Kazimir Humar posameznikom ali skupinam, ki so aktivni na kulturnem področju v zamejstvu. Letos je priznanje prejel, skupaj s štandreško pesnico Ivanko Jermol Zavadlav, mešani pevski zbor »F. B. Sedej«, ob 60. letnici delovanja.

Podelitev priznanja je potekala v sredo, 18. aprila, v Kulturnem centru Lojze Bratuž; večer, ki ga je povezoval Nikolaj Pintar, je uvedel pozdrav Rudija Merljaka z Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je prinesel tudi pozdrav in čestitke ministrice Ljudmile Novak. Najprej je bil na vrsti nastop Opz Štandrež, pod vodstvom Lucrezie Bogaro ter podelitev nagrade g. Jermol. Drugi del večera je uvedel moški del števerjanskega zbora, z Vrabčevo pozdravno zdravico; pevke in pevci so nato, pod vodstvom Aleksandre Pertot, predstavili sakralni del programa, in sicer Veliki četrtek Aleksandra Vodopivca in Gruberjevo Sonce že zahaja. Utemeljitev priznanja, ki ga je napisal predsednik ZCPZ Dario Bertinazzi, je prebrala podpredsednica Damijana Čevdek Jug; podčrtano je bilo dejstvo, da je števerjanski zbor del slovenske in narodne zgodovine, saj je od vedno podpiral, skupaj z organisti in župniki, zavednost števerjancev. Tudi v fašističnem času so se vaščani oprijeli svojega jezika in kulture, plodno delovanje pa je še bolj oživelo po vojni, predvsem po prihodu neutrudljivega Hermana Srebrniča. Utemeljitev se tako zaključuje: »Nagrada je povsem zaslužena in ne samo zaradi naštetih nastopov in dosežkov, ampak tudi zaradi vztrajnega dela prav v domačem Števerjanu, stalnega doprinosa k

ohranitvi slovenskega naroda in slovenske narodne identitete v Italiji. Zbor prejme nagrado predvsem zato, ker je v vseh teh letih dokazal, da je petje poleg šole in športe med temelji našega narodnega obstoja, zato naj gre zahvala in vabilo, da bi pevke in pevci, skupaj z zborovodjo še naprej vztrajali in prispevali k bogatenju naše manjšine tako na domačih tleh kot v širšem slovenskem kulturnem prostoru.«

Po podelitvi priznanja, ki sta ga iz rok predstavnikov organizatorjev Franke Padovan, Damijane Čevdek in Miloša Čotarja, prejela predsednik društva Filip Hlede in zborovodja Aleksandra Pertot, so pevci zapeli še dve narodni, in sicer Kje so tiste stezice, v priredbi Hilarija Lavrenčiča in Krekovo priredbo barkovljanske Škrinja orehova. Za zaključek pa so na oder povabili še dolgoletnega zborovodjo in organista, dušo števerjanskega zbora Hermana Srebrniča in skupaj zapeli še pesem Lipa zelenela je.

MARTINA VALENTINČIČ

DELOVANJE MEPZ

Števerjanski mešani pevski zbor je v zadnjih mesecih, ob pripravah na praznovanje 60. letnice, nadaljeval tudi z rednim delovanjem. V teh mesecih je seveda bogotil cerkveno bogoslužje, še posebej pri mašah in obredih v velikem tednu, pri vstajenski in dnevni maši za Veliko noč, ob praznovanju farnega zavetnika sv. Florijana ter sv. Rešnjega Telesa in Krvi, s sv. mašo in procesijo.

V petek, 23. marca je sodeloval na duhovnem koncertu, ki ga je v domači cerkvi priredila župnija sv. Florijana in Marije Pomočnice. Večer je z duhovno mislijo uvedel g. Alessio Stasi, z duhovnim nagovorom namenjenim pomembnosti postnega časa; sledilo je branje božje besede, z odlomkom iz knjige preroka Izaija, g. župnik Mirko Butkovič pa je na orglah zaigral priložnostne skladbe Telemanna in J. S. Bacha. Pevski zbor je nato, pod vodstvom Aleksandre Pertot in ob orgelski spremljavi g. Mirka Butkoviča, večer zaključil s sklopom postnih pesmi, med katerimi so zazvene modernjša Veliki četrtek Aleksandra Vodopivca, pa tudi Bratuževa Križ zapuščeni ter bolj poznane Zemlja in nebo žaluje, Pod oljkami, Strašno trpiš; z zborom sta pri nekaterih pesmih sodelovala solista Manuel in Nikolaj Pintar.

V nedeljo, 1. aprila, je zbor nastopil na reviji Primorska poje, tokrat v Kulturnem domu v Postojni; publiki se je predstavil z ciklusom pesmi pod naslovom Z ljudsko pesmijo v srcu. Pevci so zapeli koroško Oj, ti špan'č moj, Kje so tiste stezice, v priredbi Hilarija Lavrenčiča, Komelovo priredbo narodne Dekle poglej me prou ter tržaško Škrinja orehova. Ob koncu je predsednik ZPZP Anton Baloh, v imenu vseh soorganizatorjev revije, to je Zveze pevskih zborov Primorske, Zveze slovenskih kulturnih društev, Zveze slovenske katoliške prosvete ter Zveze cerkvenih pevskih zborov iz Trsta, zboru podelil posebno priznanje ob 60. jubileju.

V četrtek, 24. maja, na praznik Marije Pomočnice Kristjanov, je zbor, na povabilo g. župnika Butkoviča, sooblikoval, z Marijinimi pesmimi, duhovni koncert v podružnični cerkvi na Jazbinah, ob slovesnem praznovanju zavetnice.

V petek, 8. junija pa je bilo na vrsti novo praznovanje, saj je naša zborovodja Aleksandra Pertot slavila 30. letnico svoje zborovske poti, s koncertom Mojih 30 zborovskih, na sedežu Kulturnega društva Barkovlje. Koncert so sooblikovali zbori, ki jih Aleksandra vodi, to je, poleg števerjanskega, še otroška skupina Glasbena kambrca, barkovljanski mešani zbor ter nonet Primorsko iz Mačkolj. Zbor Sedej je na tržaško obalo ponesel nekaj briškega duha, saj je svoj koncert uvedel z Danevovo Oj, Števerjan, nato je predstavil evharistično O kam, Gospod, pa tudi

barkovljansko ljudsko v Krekovi priredbi Škrinja orehova ter zaključil z zabavno V gostilne, ki je del zborovske komedije Grozdi so dorozoreli. Koncert so pevci vseh zborov, po številnih čestitkah in lepih željah priljubljeni zborovodji Aleksandri, zaključili s pesmijo Lipa in Vrabčevo Zdravljico. Pevska sezona se je za zbor zaključila v nedeljo, 10. junija, s sodelovanjem pri sv. maši in proslavi ob 100. letnici rojstva in 50. letnici smrti Mirka Fileja; združene cerkvene pevske zборе je ob tej priložnosti vodil Zdravko Klanjšček.

Za sabo si števerjanski pevski zbor pušča že 60. sezono; ob petju pri bogoslužju, nastopih na Ceciljanki in Primorski poje, so se zvrstili mnogi koncerti, preizkušnja na regijskem tekmovanju v Postojni, pa tudi priznanje K. Humar in slovesno praznovanje 60. obletnice rednega delovanja. Pevci se zato iskreno zahvaljujemo vsem tistim, ki so nam pomagali, nam stali ob strani, domačemu društvu in župniji, organizacijam, ki nas podpirajo, predvsem pa svojim družinam, ki morajo večkrat prilagoditi svoje načrte nastopom in vajam. Največja zahvala pa gre zborovodji Aleksandri, ki je s svojo profesionalnostjo, trudom in dobro voljo privedla zbor do takih dosežkov; včasih ni bilo lahko, vaje so se zavlekle pozno v noč, intonacija je pešala, ritem ni bil pravi. A ostali bodo spomini, ki bodo gotovo, za nas vse, le lepi spomini. Hvala!

MARTINA VALENTINČIČ

SEDEM ZADNJIH JEZUSOVIH BESED NA KRIŽU

Župnija sv. Florijana in Marije Pomočnice je letos v Velikem tednu, in sicer v ponedeljek, 2. aprila, povabile vernike na duhovno obnovo, na temo "Sedem zadnjih Jezusovih besed na križu"; zbranim je v domači cerkvi pridigal g. dr. Primož Krečič, duhovni voditelj v bogoslovnem semenišču v Ljubljani.

Po krajšem uvodu nam je g. Krečič orisal pomen vsake izmed teh besed, zadnjih besed preden je zavladala tišina:

"Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo" (Lk 23,34). Bistvo tega stavka je odpuščanje; tako kot je Jezus odpustil, tako tudi nam Bog, potem odpuščanja, omogoči, da zopet postanemo to kar smo, tudi, če smo naredili hudo. Srednjeveška podoba odpuščanja je križ, ki je zacvetel, to je obujanje tega kar je mrtvo; tudi človek se spremeni, ko odpusti, ko izreče besedo "oprosti", iz zime nastane pomlad.

"Danes boš z menoj v raju" (Lk 23, 43) Stavek, ki ga je Jezus izrekel razbojniku Dizmi, je prisposoda večnosti, ki stopa v čas, tam kjer bi si nihče tega ne mislil in je razlog velikega upanja za vse nas. Raj je Jezusov odnos do Očeta; v Cerkev zato tudi mi prihajamo zaradi sreče in srečanja z Jezusom, saj nasprotje sreče ni žalost, ampak kamnito srce, ki nič ne čuti.

"Žena, glej tvoj sin" (Jn 19, 26-27) Po zadnji večerji se je skupnost razbila; to se lahko zgodi vsaki skupnosti in jo je treba na novo postaviti. Pod križem se rojeva nova skupnost, Cerkev, kjer ni nihče izključen, ni več ali manj vrednih, boljših ali slabših, začenja se nekaj novega.

"Moj Bog, zakaj si me zapustil?" (Mr 15, 34) Ponazarja zapuščenost pod križem, tisto zapuščenost, ki jo vsak, prej ali slej, doživi v svojem življenju. V trpljenju je človek sam, tudi Jezus na križu je to občutil; v tem krik se je Jezus približuje vsem krikom sveta, krik je zadnji stik Boga in človeka. Tudi švedski slikar Munch je v svojem zelo poznanem delu Krik ponazoril osamljenost današnjega človeka.

"Žejen sem" (Jn 19, 28) Jezus, ki je izvir vsega, s križa prosi ljudi, da bi ga imeli radi. Če imamo nekoga radi je pomembno narediti korak naprej, prvi moramo podati roko, ljubiti bolj kot smo ljubljani. Tudi afriški pregovor pravi: vedno je više tista roka, ki daje, kot tista, ki prejema.

“Dopolnjeno je” (Jn 19, 30) Ljubezen mora priti do konca, drugače ni ljubezen, mora dati vse. Jezusove besede nas vabijo k vztrjanosti, da bi šli vedno do konca, da bi čimbolj ljubili. Popolnost ljubezni je, da damo to kar imamo, da ljubimo in sprejemamo druge take kot so, tudi če so drugačni od tega kar smo si pričakovali.

“Oče, v tvoje roke izročam svojega duha” (Lk 23, 46) Gre za dejanje zaupanja, popolnoga zaupanja, saj ne gremo v prazno, v nič, ampak domov, k Očetu. Večkrat zaupamo vase, v svojo pamet, v svoj denar, v Boga pa zelo malo. Ker pa ne zaupamo, začnemo kontrolirati svet okoli nas, rojstva, naravo, celo Boga. Bojimo se, da ne bomo sprejeti in varni; zato je pomembno, da se znamo izročiti v Božje roke.

Med raznimi deli predavanja so, v izvedbi domačega župnika Mirka Butkoviča, na orglah zazveneli nekateri stavki istoimenskega Haydnovega dela. Franz Joseph Haydn, rojen leta 1732, je bil avstrijski skladatelj in pianist, med največjimi predstavniki klasicizma in je smatran za »očeta« simfonije in godalnega kvarteta. Rojen v skromni družini, je že od mladih nog pokazal velik čut za glasbo in je pri šestih letih odšel od doma, da se je lahko posvetil študiju; že od mladosti je opravljal delo kapelnika pri raznih plemiških družinah, najdlje pri družini Esterházy. Delo Sedem zadnjih Jezusovih besed na križu (*Die sieben letzten Worte unseres Erlösers am Kreuze*) je nastalo prav na podlagi sedmih svetopisemskih stavkov o Kristusovem trpljenju, na prošnjo kanonika iz Cadiza, za izvajanje med meditacijami o sedmih zadnjih Kristusovih besedah, ki jih je škof imel v postnem času. Haydn je delo najprej napisal za godalni orkester, pihala in tolkala, nato pa priredil še za godalni kvartet ter v oratorij za zbor in orkester; glasba izžareva resnost, melodija je ekspresivna in žalostna, prilagojena tekstu in postnemu obdobju.

G. Krečič je zaključil s poudarkom na molku, tisti molk, ki je nastal, ko je Jezus izrekel zadnjo besedo, ostala je samo njegova ljubezen. V današnjem času smo vajeni, da mora biti vse takoj, toda na dar je treba čakati. Koliko časa Bog čaka na nas! Povabil nas je zato, da v današnjem hrupu prisluhnemo božji besedi. Potrebna je velika sobota, čas tihote in razmisleka, da se naučimo sprejemati tudi stvari, ki jih ne razumemo. Sedem besed ni nekaj zgodovinskega, veljavne so še danes, Kristus jih izreka za nas.

30-LETNICA POIMENOVANJA OSNOVNE ŠOLE ALOJZ GRADNIK V ŠTEVERJANU

Letos 29. maja je potekal v števerjanski osnovni šoli velik praznik, katerega sta se udeležili sama ravnateljica Elizabeta Kovic ter županja Števerjana in istočasno podravnateljica Večstopenjske šole Franka Padovan. Pred 30. leti so se namreč tedanji števerjanski osnovnošolci preselili v novo šolsko poslopje in šola je dobila ime po briškem pesniku Alojzu Gradniku, ki je v svoji pesmi Brda tako napisal:

Še naša tu glasi se govorica,
še svojemu so rodu srca verna,
še čitajo tu pesmi se Prešerna.

Minilo je kar precej let od tedaj, ko so bili sestavljeni te verzi, časi so se spremenili, toda prav gotovo sta se v tej mali vaški šoli in v sami vasi ohranila skrb za slovenski jezik in za slovensko kulturo. Učenci osnovne šole so želeli na tej zaključni prireditvi to tudi dokazati. Najprej so prepustili oder malčkom iz vrtca Kekec, ki so se znašli med raznovrstnimi motornimi vozili in

gledalcem lepo obrazložili njihove značilnosti na svojevrsten in simpatičen način. Nastop so popestrili s pesmimi, izštevankami, ugankami, petjem, ki je ogrelo srca prisotnih.

Za tem pa so prevzeli oder osnovnošolci in starše, babice, dedke, tete, strice.....popeljali za trenutek v nostalgijo preteklih časov, ko so oni obiskovali osnovno šolo. Učenci 4.in 5. razreda so zbrali med letom pričevanja svojih babic in dedkov, ki so jim zatajili svoje spomine in jim pripovedovali, kako je bilo v tistih časih hoditi v šolo. Razmere so bile povsem drugačne od današnjih. V šolo so hodili peš, v poletnih mesecih bosonogi, v zimskem obdobju pa z lesenimi coklami. Ko so bile temperature zelo nizke, so noge obvezali s toplejšimi krpami. Pot je bila za nekatere kar precej dolga. Knjig in zvezkov so imeli zelo malo. Na klopih so imeli črnilnik, iz katerega se je večkrat izlilo črnilo. Razredi so bili zelo številni, učilnice pa majhne in zaradi tega so morali nekateri hoditi v šolo v popoldanskem času. Časa za domače naloge in učenje ni bilo veliko, saj so morali pomagati doma na kmetiji.

Zaključna prireditev je bila preplet preteklosti in sedanjosti, saj so potem učenci 1., 2. in 3. razredov gledalcem pripovedovali, kaj vse so v tem šolskem letu izvedeli, doživeli, izkusili, se naučili in svoje poročanje popestrili s slikami in fotografijami. Da ne bi bilo navzočim preveč dolgčas pa so ob vsem tem »pridiganju« vmes še prikazali sodoben ples ter z njim izrazili vso njihovo kreativnost ter z mimiko pripovedovali o življenju v šoli. Naučili so se ga pod vodstvom uč. Martine Serban. Na koncu pa so zapeli nekaj pesmi iz narodne zakladnice ter povedali prisotnim, da si čez naslednjih trideset let pričakujejo, da jim bodo njihovi otroci in vnuki spet pripovedovali o tem, kako je bila šola nekoč. Po toplem aplavzu je spregovorila še nekaj besed županja in poudarila, da predstavlja šola najtrdnjšo podlago vsake vaške skupnosti in ji zaradi tega občinska uprava vedno posveča veliko pozornosti in nudi ustrezno podporo.

Pri tem pa lahko poudarimo, da šola danes, pred 30 leti in čez 30 let je in bo prostor, kjer se tkejo in prepletajo niti, je prostor, kjer se učimo vsi – otroci, starši, učitelji. To je tam, kjer so drobni koraki lahko veliki dosežki, kjer sprejmemo male korenjake in se trudimo, da nas zapustijo čim boljše opremljeni in pripravljeni za življenje. Za uspešno prehojene poti (krajše in daljše) in ob tem jubileju iskreno čestitamo vsem strokovnim in ostalim delavcem šole, občini in ravnateljstvu z upanjem, da bo prenovljena šola čez 30 let še vedno bila živo-vitalno središče prelepe briške vasice.

SG

PESTRO DELOVANJE DRAMSKE DRUŽINE

Dramska skupina F. B. Sedej je letošnjo produkcijo, komedijo Limonada slovenica, v režiji Franka Žerjala, v petek, 13. aprila, uprizorila v Kulturnem domu v Sovodnjah. Po krajšem premoru, med katerem je bila aktivna pri sooblikovanju zborovske komedije Grozdi so dozoreli, ki je nastala ob 60. obletnici zbora F. B. Sedej, je v soboto, 16. junija, s komedijo Limonada slovenica zabavala številno publiko na Kambreškem, v občini Kanal ob Soči. Nastopila je v sklopu jubilejne, 10. izvedbe

Kulturnih dnevvov na Globočaku, ki jih vsako leto priredi istoimensko turistično društvo. Slovestnosti se je udeležil tudi predsednik republike Slovenije, dr. Danilo Türk, ki je članom Dramske družine osebno čestital. Števerjanski dramski ansambel se bo v nedeljo, 24. junija, ob 21.00 predstavil publiki arene ob gradu Kromberk pri Novi Gorici. Nastopil bo v sklopu vselej močno obiskanega večera Kromberški punt. Poleg gledališke točke se bodo na prizorišču zvrstili še: glasbena skupina iz Nizozemske Mala Vita, glasbena skupina iz Srbije S.A.R.S. in ženski pevski zbor Kombinat. Vstopnice lahko po znižani ceni nabavite na Zoso Muzika (info na zoso@siol.net). Dramska družina sproti objavlja na društveni spletni strani www.sedej.org datume in kraje vseh nadaljnjih nastopov in gostovanj.

JASMIN KOVIC

ZLATA GRILA

Tudi letos se je otroški pevski zbor društva F.B. Sedej udeležil revije »Zlata grla«. Revija se je vršila v soboto 14. aprila v Kulturnem centru L.Bratuž. Otroci so se za revijo dobro pripravili, saj so vsak torek po popoldanskem pouku vadili v prostorih Sedejevega doma. Na nastopu so izvedli dve pesmi, in sicer venček narodnih in Moj prijatelj Piki Jakob ob spremljavi Martine Valentinčič in pod vodstvom Lize Terčič, čeprav sta otroke med letom pripravljala bodisi Liza Terčič bodisi Martina Hlede. Otroci so se lepo izkazali, zaradi tega sedaj uživajo zaslužene počitnice, toda naj ne pozabijo, da se septembra začne nova pevska sezona. Pričakujemo vas številne!

LIZA TERČIČ

LETO ZA LETOM IZ RODA V ROD

Postavljanje mlaja je zelo stara navada, ki sega v obdobje starih slovanov. Karol Modzelewski (poljak) v delu Barbarzyńska europa (l'europa dei barbari) nam jasno obrazloži njen nastanek.

Slovani so se takrat bali dejstva, da bi jim nebo padlo na glavo. Da bi to preprečili, so po vaseh začeli dvigati mogočna debela, ki bi na tak način podpirala nebo. Že leta 772 so Slovani in Germani dvigovali čudovite in visoke hraste, podobno kot mi danes. Nekatera starogermanska plemena so to drevo celo častila. Trdili so namreč, da je to prisposoba irmina, starogermanskega boga, ki je povezoval nebo z zemljo. Danes imamo Slovani to navado, da na vrh mlaja obesimo bele in rdeče trakove, ter lepo okrašene praprotove vence.

Barvani trakovi simbolizirajo žensko in moškega, venec pa plodnost. Tudi v Števerjanu je dobro ukoreninjena tradicija postavljanja mlaja. Letos se je števerjanska mladina pozno v noči odpravila v gozd po najlepši mlaj. Še prej so si poskrbeli brezov »beli list« in venec. V Števerjanu je navada, da vsako leto prežaga mlaj tisti fant, ki se namerava poročiti. Letos je bil na vrsti mladi Manuel, ki

je korajžno prižgal motorno žago ter sežagal mogočno drevo. Podobno kot naši predniki, so tudi mladi števerjanci privlekli na plac drevo, kjer so ga nato dvignili. Kmalu zatem so prijazna števerjanska dekleta pripravila dobro in okusno pašto, ki smo jo z užitkom pojedli. Tradicija postavljanja mlaja se je ustalila v življenje naše skupnosti, ter se leto za letom prenaša iz roda v rod. Prav je, da se bo ta navada še nadaljevala, saj na tak način lahko vsako leto obujamo stare spomine in tradicije.

DANIEL HLEDE

PRAZNOVANJE SV. FLORIJANA

V nedeljo, 6. maja je vsa števerjanska fara praznovala god svojega zavetnika, mučenca sv. Florijana. Lepo število vernikov se je zbralo pri slovesni maši ob desetih; daroval jo je gospod Mirko Butkovič. Slovesno mašno bogoslužje je s kora spremljal zbor, ki je mašo uvedel s pesmijo Mučenec Sv. Florijan, nato pa predstavil še druge priložnostne pesmi; na koncu so pevci, kot ponavadi, zapeli še praznično Farni zavetnik.

Po maši je SKPD »F. B. Sedej« organiziralo že tradicionalen piknik, ki je letos potekal v veži Sedejevega doma.

Pridni kuharji so pripravili okusno pašto, medtem ko so se na žaru že pekli čevapčiči in klobase; mladina pa je poskrbela za postrežbo in dobro počutje vsakega, ki se nam je na ta dan pridružil. Prijetno popoldne so posladkale seveda tudi mnoge slaščice, ki so jih pekle pridne števerjanske kuharice.

GABRIJEL LANGO

LIKOF 2012

Kot običajno je bil tudi letos organiziran domači praznik Likof. Glavni pobudnik je Vinoteka, v sodelovanju društev Briški grič in Sedej, domačih gostiln in agriturizmov; v petek in soboto 18. in 19. maja so, ob končno lepem vremenu, izpeljali ta zelo pomemben in poučen program, ki so si ga zadali. Kot je to že tradicionalno je bila okrogla miza, vodene pokušnje olja in vina, prihod voza z vinom in češnjami, zmaji za otroke in zelo lep prikaz kako se pripravlja domače jedi in sladice.

Letos se je na konferenci govorilo o vlogi, ki jo imata trta in vino v Cerkvi in to še posebno v katoliški. Pogovor je kot ponavadi vodil velik prijatelj Števerjana dr. Claudio Fabbro. G. Andrea Bellavite je v dolgem govoru lepo in zanimivo poročal kaj imata vino in vera skupnega in to že pred Jezusovim rojstvom v Izraelu do današnjih dni. Organizatorjem se je ta tema zdela zelo važna in so bili prepričani, da bo v javnosti imela velik odziv. Na žalost, kot ponavadi ni bilo prisotnega nobenega direktnega interesenta, kar je velika pomankljivost, tako da bi bila debata še zanimivejša. Pokušnjo domačih oljčnih olj je vodil g. Parmigiano. Tako so proizvajalci in uporabniki izvedeli gotovo kaj novega in poučnega. Posebno to, kako se olje pokusi in oceni njeno kakovost. Pokušnjo sauvignonov je vodil g. Mario Zuliani na zelo visoki ravni ob razlagi, ki so jo podali vsi proizvajalci tega zanimivega in v svetu znanega in cenjenega vina. Damjan Miklus pa se je ob pomoči naše "Clerici" Jasmin Kovic izkazal ob pripravi raznih jedi in sladice. Letos so organizatorji prvič poskusili sodelovati z društvom È Storia iz Gorice in njihov avtobus, ki se je peljal po Brdih, se je zaustavil tudi na Likofu. Poskrbeli so, da je v petek in v soboto vsako

uro pripeljal obiskovalce iz Gorice in odpeljal nazaj brezplačno. To bo treba tudi v bodoče ponoviti in še bolje reklamizirati.

Pomankljivost je bila tudi v tem, da nekateri časopisi raje pišejo kako se na raznih šagrah pije in pleše, kot o takem kvalitetnem kulturnem dogodku, od katerega organizatorjem ne ostane gmotnega nič.

Kot ponavadi se je treba zahvaliti vsem tistim ki se trudili in žrtvovali, da je Likof uspel. Upam, da bodo vztrajali in vsem obiskovalcem nudili kot do sedaj lepe in poučne popoldneve in večere.

KLEMEN

»MUJ Š'LAM JE T BUJŠ« - »MA KI TUJ, BEN MUJ«

Ja ni kaj! Pravijo, da je več dnevov kot klobas, a tokrat ta pogovor ne velja. Zakaj??? Ker je dne 13. 04. 2012 premierno nastopil na glavnem odru mešani zbor šalamov. In to ne tistih komercialnih, aaaa neeeee, ti so bili domači ali profesionalno domači. Kakšna je razlika? Ja to lahko izveste le, če se boste, dragi ljubitelji šalama, udeležili šalamjade prihodnje leto. Pogoj je le eden, da prinesete šalam ali vsaj ogromno dobre volje, veselja in lakote, da o žeji sploh ne govorimo.

Ja šalam suši in ga je potrebno zalit.

Da pa preidemo k letošnji tradicionalni šalamjadi, bi lahko rekli, da je bila uspešna, saj se je za prvo nagrado potegovalo kar 13 šalamov. Dvakrat več šalamokuscev je strokovno ocenjevalo mesne umetnine, ki so nastale pod rokami pravih izvedencev. No, priznati je potrebno, da vse to ne bi bilo mogoče, če bi se za te kulinarične umetnine ne žrtvoval sam kralj med Briškimi živalmi, ki mu po domače rečemo pras'c. Tudi njemu gre zahvala a verjamem, da mu ni blo lahko, saj ga ves čas futrajo in potem, mene nič tebe nič, ma niti da bi mu kaj nežnega povedali, pumf in en, dva, tri že visi.

Ben ja, da se vrnem na šalamjado naj povem, da se je letos odvijala v Ošteriji »Koršič« v režiji strokovnega izvedenca Zvonkota, kulinarčnega mojstra Robita in ostrega šalamorezca Markota, ki so kot vedno vrhunsko izpeljali degustacijo. »...Da bi ne padli u š'uehust...«, sta kuharska umetnika Damjan in Fabrizio pripravila še eno lahko okusno domačo pašto.

Za konec pa bi se spodobilo, da bi tudi povedali kdo je zmagal. Žal ne! Tega ne bomo povedali, ker je to le ustno izročilo, ki ga vedo le tisti, ki se šalamjade udeležujejo. Torej hvala vsem udeležencem »Šalamjade 2012« in korajžno naprej.

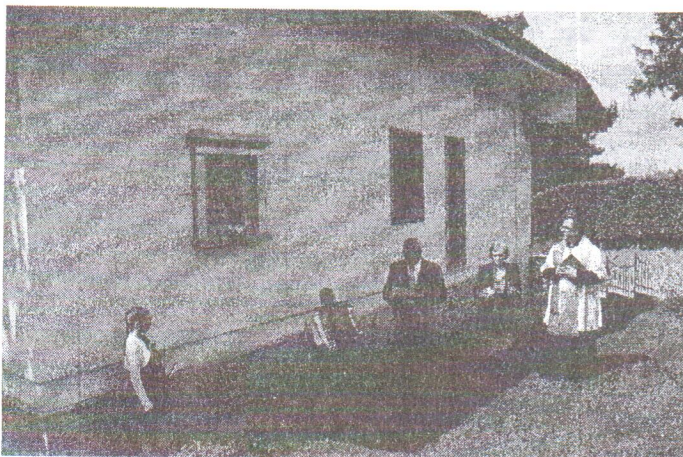
MIHA

BLAGOSLOV MARIJINE PODOBE NA KLANCU

V soboto, 5. maja, je bilo na Klancu v Števerjanu praznično. G. župnik Mirko Butkovič je blagoslovil Marijino podobo z malim Jezusom, ki so jo postavili v vzdano marmornato okno na hišno št. 13. Na majhni slovesnosti je številne prisotne sosede, prijatelje in vso zlahto najprej pozdravil hišni gospodar - Dominik Humar, ki je tako opisal zgodovino te podobe:

„Marijina slika je bila postavljena na tem kraju na staro kamnito hišo na Klancu št. 13 že pred 1. svetovno vojno. V 30. letih sta se v to hišo vselila mama Zana in tata Lojze Humar. Slika je bila na

zahodni strani v oknu na zunanjem zidu v lesenem okvirju. Slikana je bila na železni pocinkani plošči in se je prav zato tako lepo ohranila, ker ni bila le freska na ometu hiše. Prvič je bila restavrirana leta 1959 na pobudo tu živečega domačina, pokojnega Pavleta Vogriča. Leta 1976 je potres zelo poškodoval staro hišo, zato sem jo leta 1978 podrl. Sliko sem shranil, ker je bila še v dobrem stanju. Pred približno 5. leti smo sliko dali ponovno restavrirati g. Marti Bensa, ki je ugotovila, da sta letnica poslikave in njen avtor neznana, ker je podpis na spodnji desni strani nečitljiv. Za ponovno ovrednotenje te slike smo imeli več idej. Na željo mojega brata Alojza in mojih sester Dolores in Mirke Humar smo jo postavili na njeno prvotno mesto, in sicer na hišno številko 13, kjer pa je sedaj obrnjena proti števerjanski cerkvi. Načrt marmornatega okna in okvirja

je izdelal kamnosek Marko Brezavšček iz Kromberka, zidarsko delo in električno napeljavo pa sva opravila midva s Pepitom iz Štmavra. Upam, da bo Marija ostala vidno znamenje vsem, ki bodo odslej prihajali na naš konec.“

Dominik in Jerica sta se lepo zahvalila vsem navzočim, ki so skupaj z njima na poseben način počastili Marijo v mesecu maju na dan, ko sta slavila svojo 40. obletnico poroke. Vnuka Andrej in Barbara sta na harmoniko in violino v duetu zaigrala

še 2 Marijini pesmi (Lepa si, lepa, roža Marija in Marija skoz' življenje).

VALENTINA HUMAR

VRSTA ZANIMIVIH SREČANJ

Vprašanja, ki zadevajo zdravje, varnost in tehnologijo, so bila v ospredju pozornosti treh javnih srečanj, ki jih je v prejšnjih tednih priredila števerjanska občinska uprava. Želijo si namreč obveščanja občanov, toliko bolj če gre za zelo pereče tematike, ki jih obravnavajo strokovni tehniki v zelo enostavni in preprosti obliki.

Prvo srečanje je uprava organizirala v sodelovanju z Ustanovo za zdravstvene storitve št. 2 »Isontina« na temo Preventive proti raku. Naše zdravje lahko obvarujemo najprej s t.i. primarno preventivo, to je s primernimi življenjskimi navadami, s športno dejavnostjo, zdravo prehrano in z izogibanjem kajenju. Enako pa nam je v pomoč tudi sekundarna preventiva, ki omogoča, potem zgodnje diagnoze, odkrivanje nakaterih rakastih obolenj, posebno tistih, ki so najbolj pogosta. Srečanje je vodil Michele Luise, odgovorni pri oddelku za onkološki screening pri goriški zdravstveni ustanovi, spregovorila sta tudi anatomopatolog Antonio Colonna in kirurg Giuseppe Stacul. Govora je bilo o pomembnosti udeležbe screeninga na dojkah, maternici in danku prav vseh žensk, še toliko bolj v točno določenem življenjskem obdobju.

Občinska uprava in Poveljstvo orožnikov iz Števerjana sta ob sodelovanju župnije sv. Florijana in Marije Pomočnice, Kulturnim društvom Briški grič ter SKPD Frančišek B. Sedej orgazinirali informativi večer na temo Kraje in goljufije? Kako se zaščitimo pred zlonamernimi. To je bilo tudi drugo srečanje po vrsti z občani.

Predavatelj, ki je podal številnim prisotnim veliko dobrih nasvetov, je bil poveljnik čete orožnikov iz Gorice, kapetan Lorenzo Pella, ob tehnični pomoči poveljnika števerjanskih orožnikov Andrea Consoleja. Večer se je odvijal v torek, 29. maja, v dvorani Kulturnega doma na Bukovju. Varnostne sile želijo z obveščanjem občanov drastično zmanjšati nevšečne in nevarne situacije, ki se lahko pripetijo prav vsakomur. Takih nezgod se lahko izognemo na zelo preprost način.

Izvedenci družbe Assomax Srl so v petek, 1. junija, v telovadnici vaše osnovne šole »Alojz Gradnik«, predstavili brezžično hitro internetno povezavo. V tretjem srečanju je števerjanska občinska uprava želela predstaviti občanom širokopasovno tehnologijo WiMax: hitra internetna povezava za dom in urade. Družba Assomax srl, deželni izvajalec, kateremu je Ministrstvo za komunikacije dodelilo pravico do frekvenc namenjenih WiMax-u, je predstavila Števerjancem razne pripravljene promocijske ponudbe ter različne možnosti vzpostavljanja službe za zasebnike in podjetja, vključno z brezplačno dodelitvijo glasovne linije. Števerjanska občinska uprava je zelo pozorna na različne tematike in obljublja tudi v bodoče še taka zanimiva predavanja na osnovi aktualnih tem.

MARJAN DRUFOVKA

PREVAL IN NJEGOVA BODOČNOST

Zadnje dni meseca maja se je vršil v Števerjanu in to na Dvoru posvet o PrevalU. Organizirala sta ga tržaška in videmska niverza. Razne referate so imeli izvedenci, kateri so poročali o vsem kaj se v tem bivšem močvirnatem prostoru dogaja. Zanimiva poročila o flori, fauni kakšna je bila prej in kako se je spremenila v zadnjih petdeset letih in to od takrat ko so bili napravljeni nešteti jarki, ki so območje posušili, da je postalo tako, da se to zemljo lahko normalno obdeluje kot sedaj. To pomeni pripravljeno za obdelavo in za sajenje vsega, kar si lastniki lahko zaželi (koruzo, pšenico, sojo, breskve, topole in drugo). Opaziti je še posebno to, da je bilo posajenih več hektarjev vinogradov. Ti pa nimajo zaščitnega porekla ker se nahajajo v ravnini, in to v samem centru cone "COLLIO".

Zelo zanimiv je bil izvedenec, ki poročal o načrtu, ki ga je imela Italijanska vlada v dvajsetih letih preteklega stoletja, in to pod Musolinijevo diktaturo. Načrt je predvideval, da bi Preval postal jezero. Naredili bi nekaj jezov. Ti bi bili postavljeni ped vasmi Mošo in Koprivnem. Prevrtali bi Sabotin in tako bi Soča dajala zadosten pritok vode. Tako bi jezero se dotikalo sedanjih vasi: Števerjana, Dolenjega Cerovega, Vipolž, Krmina, Koprive, Šlovrenca, Moše in Ločnika.

Velika uganka je, če bi ta načrt bil izpeljan kako bi to danes uplivalo na ljudi ki tu bivajo na njihovo kulturno in gospodarsko situacijo.

Srečanja se je udeležilo veliko število študentov in poslušalcev iz cele dežele. Kot ponavadi pa je bilo samo par domačinov, nobenega pa tistih ki to lepo in zanimovo območje obdelujejo in tu živijo.

KLEMEN

ČAŠE POD ZVEZDAMI

Vinoteka Števerjanski Griči vabi na prireditev čaše pod zvezdami v petek 10. avgusta od 20.00 ure dalje. Praznik se bo odvijal na razgledni točki grofice Tacco.

42. FESTIVAL NARODNO-ZABAVNE GLASBE "ŠTEVERJAN 2012"

6. in 7. julija 2012 ob 20.00 – dva tekmovalna večera

8. julija 2012 ob 17.00 – finalni del

NAPOVEDOVALCA: Tjaša HORBAT in Andrej HOFER

NASTOPAJOČI ANSAMBLI:

PETEK, 6. julija 2012

SOBOTA, 7. julija 2012

1. Ans. AZALEA - Gabrje pri Novem Mestu	1. Ans. BITENC - Bobrova pri Ljubljani
2. Ans. KLAPA IZ BREGA - Dolina pri Trstu	2. Ans. JEGLIČ - Železniki
3. Ans. MLADI UPI - Šmarje pri Jelšah	3. Ans. KRAŠKI MUZIKANTJE – Devin pri Trstu
4. Ans. GOLOP - Kamnik	4. Ans. MLADIKA - Dramlje
5. Ans. NAPEV - Slovenj Gradec	5. Ans. NASMEH - Vuhred
6. Ans. NEMIR - Mokronoga	6. Ans. NAVIHANI MUZIKANTI - Tabor
7. Ana. OBVOZ - Zagorje ob Savi	7. Ans. NETO-PIR - Jesenice
8. Ans. POSKOČNI MUZIKANTI - Slovenska Bistrica	8. Ans. PEKLENSKI MUZIKANTJE - Ljubljana
9. Ans. STIL - Velenje	9. Ans. PRLEŠKI KVINTET - Križevci pri Ljubljani
10. Ans. ŠALJIVCI - Limbuš pri Mariboru	10. Ans. SIMONA GAJŠKA - Šentjur pri Celju
11. Ans. TOPLIŠKA POMLAD - Dolenjske Toplice	11. Ans. TIK-TAK - Studeno pri Postojni
12. Ans. VASOVALCI - Semič	12. Ans. ZAKRAJŠEK - Ribnica
13. Ans. VIKEND - Vinska gora	13. Ans. ŽARGON - Godeninci

KOMISIJA ZA GLASBO: Jože BURNIK, Mihael CORSI, Danilo ČADEŽ, Filip HLEDE (Predsednik komisije) Bertl LIPUSCH, Tullio MOŽINA, Denis NOVATO, Slavko AVSENIK ml.

KOMISIJA ZA BESEDILO: Milan JEŽ, Leonard KATZ, Franka PADOVAN (organizator), Martina VALENTINČIČ (organizator)

SCENA: Jože NAPOTNIK

OZVOČENJE: Vasja KRIŽMANČIČ

EKOLOŠKI DAN

Ekološki dan se je odvijal v sredo 25. aprila 2012, s pričetkom ob 9. uri. Številni udeleženci so se zbrali na Grajski ulici, pred občinsko hišo v Števerjanu. Izpeljana je bila potrebna kapilarna ekološka akcija, namenjena izključno očiščenju narave presepe briške vasi.

Zamisel o ekološkem dnevu se je porodila lovskima družinama iz Števerjana in Jazbin, pristopili sta tudi občinska uprava ter vaška civilna zaščita, kulturno društvi F.B. Sedej in Briški grič ter osnovna šola A. Gradnik. Dan očiščenja narave je brez vsakršnega dvoma potreben pri utrjevanju ekološkega čuta vseh občanov, predvsem mladih, sicer osnovnošolce smo malo pogrešali. Otroci, mladina nasploh mora vzeti slednjo pot za svojo in si zgraditi, utrditi njihov vsakdan na ekoloških temeljih.

Navajam Vam le nekaj enostavnih eko nasvetov: živite enostavneje; recite ne plastičnim vrečkam; zavračajte nepotrebno embalažo; ločujte odpadke; posadite drevo; ne onesnažujte narave; uporabljajte recikliran papir; kupujte lokalno hrano; iz vtičnic odklopite vso elektriko, ki je ne uporabljate; pozimi nastavite termostat za dve stopinje nižje; ugasnite luč, kadar zapustite sobo za več kot dve minuti, vozite se s kolesom; hodite peš, kadar je to mogoče; uporabljajte javna prevozna sredstva; širite eko nasvete...

Ekološki dan se je zaključil opoldne z družabnostjo v spodnjih prostorih Kulturnega doma na Bukovju, na sedežu Lovske družine iz Števerjana. Veliko sobri domačinov je poskrbelo za pijačo, prehrano in slaščice, tako nam je bilo v prijetni družbi še lepše.

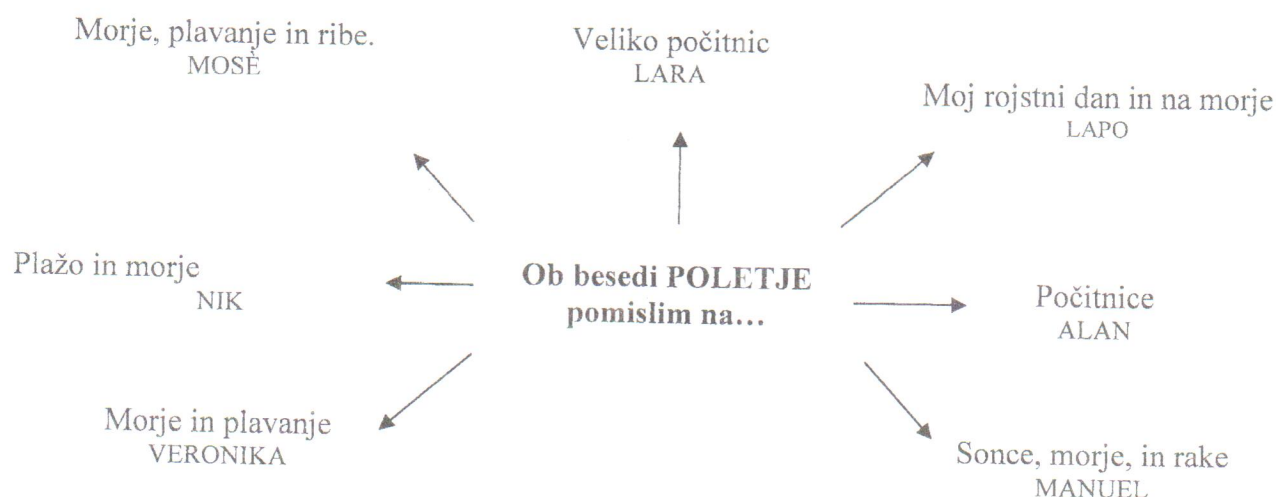
Pričakujemo vas tudi prihodnje leto, a vendar čez celo leto vam priporočamo enostavne, a izjemno važne eko nasvet.

MARIAN DRUFOVKA

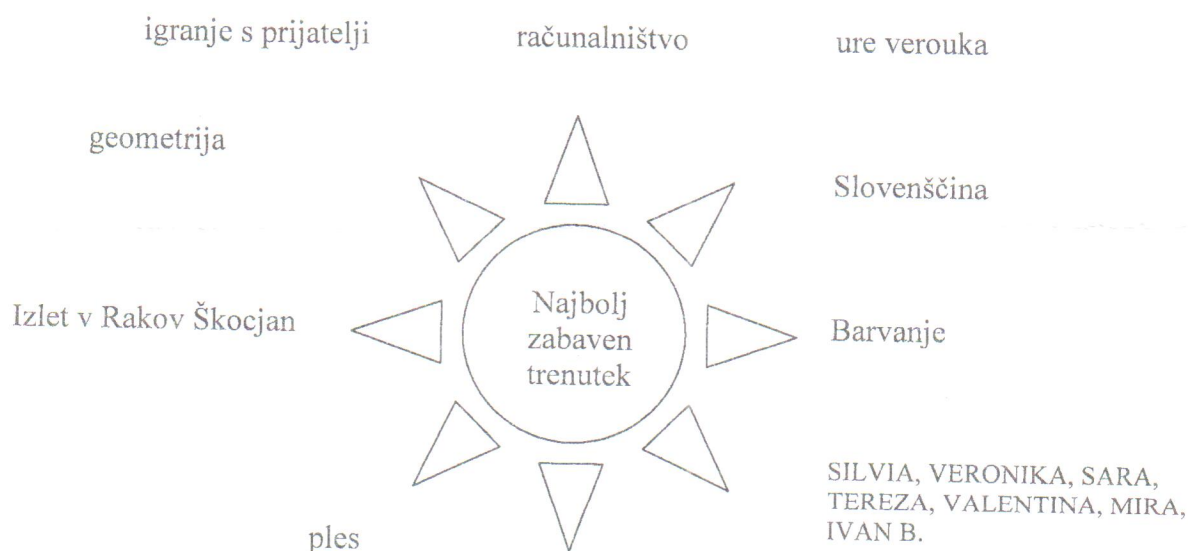

POBARVAJ!

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO

1. RAZRED

3. RAZRED

RAKOV ŠKOCJAN

V četrtek, 3.5.2012, smo se učenci OŠ iz Števerjana in Bračana odpravili na poučni izlet v Rakov Škocjan. Veliki avtobus se je ustavil pred našo šolo. Vstopili smo in se odpeljali proti Uncu. Na travniku pred domom Rak smo pomalicali in si ogledali učilnico z živalmi. Na stenah so visele lobanje srn in srnjakov, jelenov in košut. Očaral nas je tudi nagačen medved z dolgimi kremplji. Zanimivi so bili tudi fazani, prepelice, kune in podlasice. Vodička Violeta nam je povedala veliko zanimivih stvari o gozdnih živalih in o naravi. Preden smo se odpravili do Malega naravnega mostu smo se zazrli v lisico s košato oranžno dlako in dolgim repom. Pot smo nadaljevali z vodičko Miro. Obe vodički sta bili naravoslovni učiteljici. Vse zanimive podatke, ki sta nam povedali smo si zapisali v beležke. Polni novih spoznanj smo se veseli vrnili domov.

4. RAZRED

MED ŠOLSKIM LETOM SMO...

MOJCA: ..bili taki in nič drugačni: zdravi, navihani, malo nagajivi in nasmejani.

SIMON: ..za božičnico uprizorili pravljico o osamljenem snežaku .

VALENTINA T.:... se spomnili tudi na prešerna. Med nas je prišla učiteljica Majda in nam pripovedovala hudomušno pravljico o muhi in sodniku.

RICCARDO: ...pridno zbirali zamaške za dobrodelne namene. Gospod Aldo Jarc nas je pohvalil.

PETRA:... se za pusta veselili: tralala, hopsasa.

IVAN M.:... nogomet prav resno trenirali. Lahko bi nas angažirali kar pri Udineseju.

VIDA: ... izvedli projekt o plesu pod vodstvom učiteljice Martine Serban.

MATTEO: ...prisluhnili pripovedovanju gospe Marice o šoli nekoč. Priporočila se nam je, naj bodimo dobri po srcu.

LARA P.: ...se na novih igralih prav zabavali. Med odmori smo plezali in se guncali.

2. RAZRED

- rakov škocjan
- mali naravni most
- mostiček, bistra voda reke rak
- naravno izklesanje figur na apnenčasti skali
- legenda o zmaju
- zeljška jama
- ogled velikega mostu
- dolg sprehod po neokrnjeni naravi.

MICHELA T.SBUELZ

- zeleni teden
- gorenje pri zrečah
- dom gorenje
- strogi profesorji
- mraz
- dolgi sprehodi
- narava
- šport
- dokazi znanja
- nočni pohod
- ljubezen

ERIK PINTAR

- božičnica
 - osamljeni snežak
 - starši so nam zaploskali
 - peli smo lepe pesmice
 - smo bili vsi zelo zadovoljni
- AGNESE B. CASTELLO

- 30. let poimenovanja naše šole
- nastopali: vrtec in šola
- moj rojstni dan
- napovedovalki: jaz in agnese
- pripovedovanje šole nekoč
- knjige: darila županje
- s plesom prikaz šole nekoč in danes
- slike in prikaz
- letošnjega leta
- pesmi
- darilo 5.r.:ura
- ploskanje/zadovoljstvo

EMA TERPIN

5. RAZRED

OBČINA ŠTEVERJAN

Pokrajina Gorica

OBVESTILO

Predmet: osebni dokument za mladoletne, veljaven za tujino

Ministrstvo za notranje zadeve, z okrožnico št. 7/2012, seznanja, na podlagi obvestila Ministrstva za zunanje zadeve, da morajo, od 26. junija 2012, mladoletni, ki potujejo v tujino imeti svoj osebni dokument in ne morejo zato biti več vpisani na potnem listu staršev. Ta datum predstavlja namreč zadnji termin za izvajanje uredbe E.U. št. 2252/2004, ki predvideva, da morajo biti potni listi in ostali dokumenti izdani samo kot osebni dokumenti.

Ob tej priložnosti Ministrstvo za notranje zadeve sporoča, sporazumno z Ministrstvom za zunanje zadeve in Ministrstvom za pravosodje, da je potrebno za izdajo potnega lista pridobiti **privolitev obeh staršev**, tudi v primeru mladoletnih izvenzakonskih otrok, ki živijo z enim samim staršem ali zakonskih otrok, v primeru, da so starši ločeni in je otrok izročen v varstvo samo enemu; to da se zagotovi posebno jamstvo mladoletnim, ki nameravajo v tujino.

Upoštevajoč okrožnico št. 15/2011 Ministrstva za notranje zadeve se opozarja, da se to navodilo izvaja tudi pri izdajanju mladoletnim osebne izkaznice veljavne za tujino.

županja

Franca Padovan

OBVESTILO

S.K.P.D. "F.B.Sedej" vabi, v **petek 27. julija**, na ogled gledališke predstave na Poletno Gledališče v Studenec pri Domžalah

DOGODIVŠČINA DOBREGA PRIJATELJA ŠVEJKA

režija Alojz Stražar

scena g. Jože Napotnik

Odhod iz Števerjana bo ob 18. uri.

Društvo bo poskrbelo za malico.

Cena avtobusa in vstopnica znašata 25,00€.

Prijave sprejemata Katja (333/1499177) in Filip (329/0744269).

ROJSTVA

Federica in Marino Buzzinelli se z bratom Rubenom veselita prihoda malega Simona. Iskrene čestitke družini, malemu pa želimo veliko lepega.

Saša Hlede in Sanela Savic sta 7. junija povila malega Tima Edwarda. Novonastali družini čestitamo, fantku pa želimo veliko veselih dni.

Karin Dorni in očku Marku Devetak se je 11. Junija rodila Amy. Staršema čestitamo, deklici pa želimo, da bi postala pridna in vesela Števerjanka.

ČESTITKE

Manuel Pintar in Kely sta 9. junija stopila na skupno življenjsko pot. Novoporočencema želimo veliko lepih trenutkov.

Gospodu župniku Antonu Lazarju izrekata društvo in župnijski svet iskrene čestitke ob 60. obletnici mašniškega posvečenja.

DAROVI

Za števerjanski vestnik darujeta Augusta Gravnar € 20,00 in Zvonko Simčič € 20,00.

SMRTI

Albina Bizaj vd. Medvešček

Zdravje gospe Albine je v zadnjih letih precej opešalo in je bila primorana večji del dneva na postelji. Brez dvoma ji je bila ljubezen najdražjih v veliko tolažbo ter pomoč in Bina, tako so ji pač pravili domači, je bila korajžna in veselega značaja.

Gospa Albina se je rodila 10. decembra 1923 pri Čujčevih v Dolnjem Cerovem. Mama se je imenovala Frančiška, pravili so ji kar Francka, oče pa Aleksander. Tata je umrl zelo mlad, bil je star komaj 37 let. V zakonu se jima je rodilo deset otrok: najstarejši brat Aleksander, ki je odšel v Kanado, gospa Albina, Bruno, Mafalda, Jolanda in Romana. Štirje otroci so umrli takoj po rojstvu.. Doma so bili kmetje koloni. Garali so od jutra do večera: imeli so par glav živine, malo vinograda, sadje in ob hiši nekaj vrta. Trenutki sploh niso bili prijetni. Po smrti tatu so živeli v resnično veliki revščini. Osnovno šolo je gospa Albina obiskovala v Gornjem Cerovem. V šolo so hodili bos, tudi raztrgani. Po končanem petem razredu osnovne šole si je poiskala zaposlitev. Najprej je pomagala doma na kmetiji. Pri štirinajstem letu starosti se je zaposlila v tekstilno tovarno v Krmin, kjer so obdelovali sfilo. Čez nekaj let so jo vzeli v tekstilno tovarno v Podgoro, kjer so se ukvarjali z bombažem. 26. oktobra 1946 se je poročila z Jožefom Medveščkom, ki je živel pri Berdevih na Dolgem Bregu. Poznala sta se že iz otroških let, saj sta stanovala na kakih dobrih sto metrov razdalje. Poročni obred je bil v farni cerkvi v Dolnjem Cerovem in zatem so pripravili pojedino na svojem domu. Obe družini sta bili zelo številni in tako sta se Albina in Jožef odločila, da odpotujeta v Ameriko. Tisti čas je veliko mladih parov iskalo srečo in preplulo Atlantski ocean. Do Salerna sta se odpeljala z vlakom in sta čakala v dolgi vrsti na ladjo v pristanišču. Nešteto ljudi, množica brez vidnega konca. Gospo Albino je kar naenkrat prijelo strašno domotožje, jok in vrnila sta se ponovno domov na Jazbine. Franc Berdu, Jožefov tata, jima je ponudil zasilno prenočišče in zazidljivo parcelo na Dolgem Bregu; seveda z njuno obljubo, da si čim prej sezidata dom, kar se je tudi počasi uresničilo. V zakonu so se jima rodili trije otroci: Marija, Paolo, ki je umrl pri šestem mesecu starosti in Bogomila. Gospa Albina je izredno ljubila svoje vnuke Gerarda, Tiziano, Barbaro in Glorio ter pravnuke Antoniota, Lorenza, Martino, Asio in Gabrieleja. Do zadnjega je skrbela zanje. Umrla je na domu, v četrtek 19. aprila.

KUHINJSKI RECEPTI

LEDENI VETER

Testo: 9 beljakov, 30 dag sladkorja, 1 jušna žlica jabolčnega kisa.

Krema: 9 rumenjakov, 4 žlice ostre moke, 4 žlice sladkorja, 2,5 dcl mleka, 3 vanilin sladkorje, 25 dag masla, 2 sladki smetani, banane, jagode, kivi.

Vse sestavine za testo stepamo, dokler ne postane masa zelo čvrsta. Pečemo v velikem plitvem pekaču eno uro na 150 stopinj C na srednji višini v pečici. Pekač obložimo z aluminijastim papirjem in namašemo z maslom. Rumenjake stepamo s sladkorjem, dodamo moko, mleko in vanilin sladkor. Počasi kuhamo, da se zgosti. V ohlajeno kremo po žlicah dodajamo spenjeno maslo. Pečeno testo razrežemo na tri dele ter prvo plast testa premažemo s stepeno smetano. Ponovimo dva do trikrat. Pecico postavimo čez noč v hladilnik in naslednji dan uživamo.

JOGURTOVO POLETNO PECIVO

Sestavine: 3 lončki navadnega jogurta, 2 lončka sladke smetane, 15 dag sladkorja v prahu, 1 zavitek vanilijevega sladkorja, 12 lističev želatine ali 2 žlici želatine v prahu, 0,5 kg jagod, zavitek biskvitnih piškotov.

V pekač nadevamo plast ali dve piškotov in jih namočimo z mlačnim mlekom. Za kremo zmešamo jogurte s sladkorjem in mu primešamo pripravljeno želatino (lističe za 5 minut namočimo v hladni vodi, jih ožmemo in raztopimo v topli – ne vroči tekočini). Damo za 10 – 15 minut v hladilnik, nato primešamo stepeno sladko smetano in na koncu rahlo vmešamo očiščeno sadje. Prelijemo preko piškotov in hladimo 3 ure v hladilniku ali 1 uro v zmrzovalniku. Po želji sladico nadevamo s svežim sadjem in prelijemo s tortnim prelivom.

RAZPOKANI PIŠKOTI

Sestavine: 250 g kokosove moke, 120 g čokolade v prahu, 100 g zmletih orehov, 250 g sladkorja v prahu, 3 jajca, sladkor v prahu za posip.

Rumenjake ločimo od beljakov. Rumenjake, kokosovo moko, čokolado v prahu, orehe ter sladkor zmešamo in dodamo sneg iz beljakov. Iz mase naredimo kroglice, ki jih povaljamo v sladkorju v prahu. Piškote zložimo na s peki papirjem obložen pekač in jih pečemo 5 – 8 minut na 200 stopinjah, oziroma dokler piškoti ne razpokajo. Ohladimo jih na pekaču.

KAVNE KROGLICE

Sestavine: 3 žličke kave v prahu, 3 žlice vroče vode, 250 g jedilne čokolade, 250 g sladkorja v prahu, 250 g mletih mandeljnov, 100 g masla, 50 ml ruma, sladkor za okras.

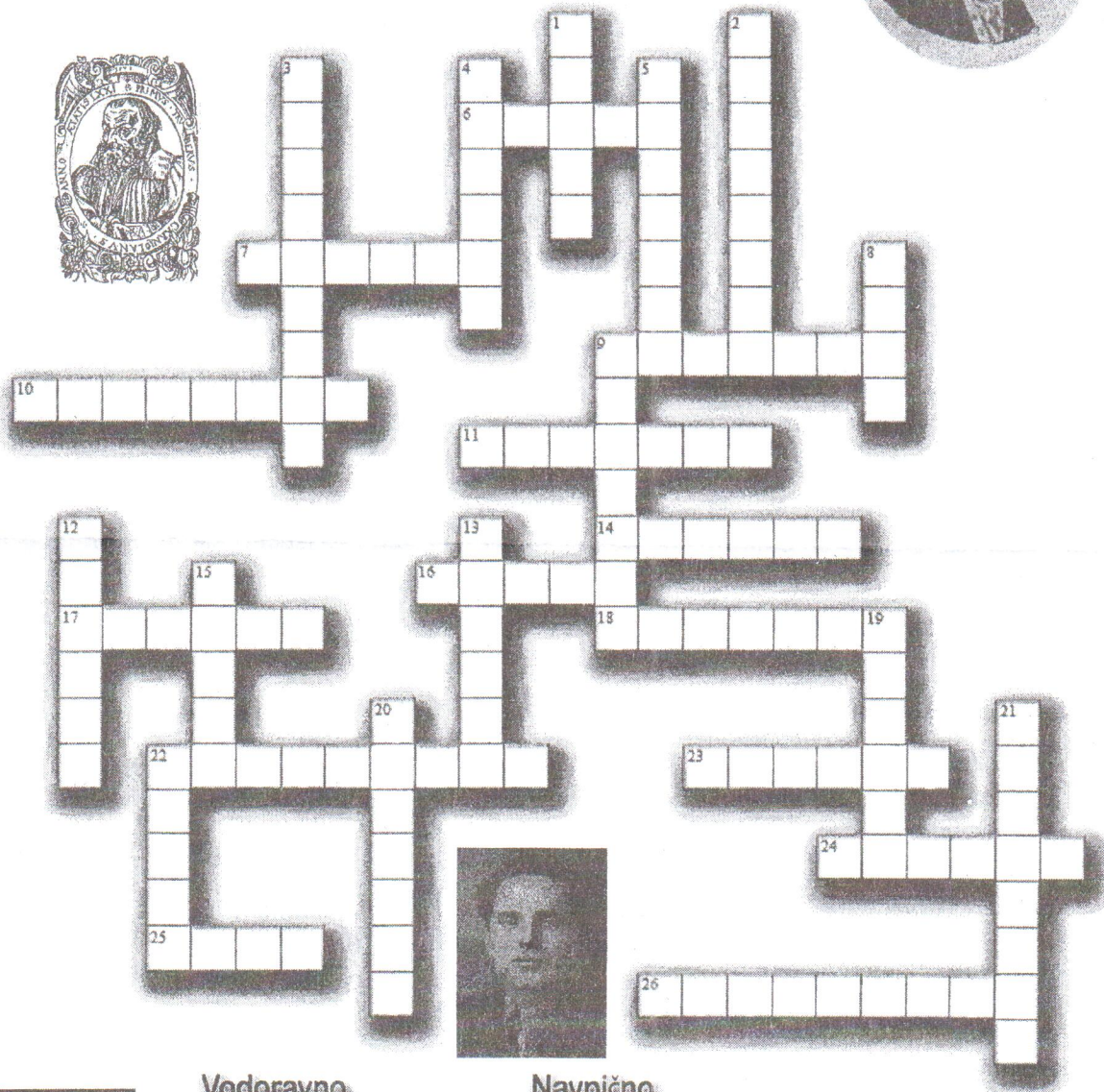
V vodi razpustimo prašek za kavo. Čokolado sesekljamo in razpustimo. Čokoladi primešamo presejan sladkor v prahu, mandlje in zmehčamo maslo. Zmes segrevamo toliko časa, da se sestavine vežejo. Primešamo kvavo in rum ter še nekoliko segrejemo. Kozico odstavimo s štedilnika, zmes naj se strdi in ko je hladna, jo premešamo. Z mrzlimi rokami oblikujemo iz zmesi kroglice in jih povaljamo v sladkorju. Hranimo jih na hladnem.

EVELIN BULFONI

ZA KRATEK ČAS

Ali poznaš naše avtorje?

Križanko reši tako, da napišeš priimke avtorjev spodaj napisanih del.

Vodoravno

6. Venec spominčič možu na grobu
7. Abecedarium
9. Povest o dobrih ljudeh
10. Ciklami in agitator
11. Martin Krpan
14. Časnik Ljublanske novice
16. Šivilja in škarjice
17. Solzice
18. Županova Micka
22. Soči
23. Deseti brat, Domen
24. Na klanecu, Martin Kačur
25. Lukec in njegov škorec
26. Ptiki brez gnezda

Navpično

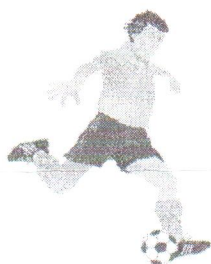
1. Metla Pika
2. Sonetni venec
3. Savica Oka
4. Balade in Romance
5. Gospod Hudournik, Pod svobodnim soncem
8. Anica
9. Pesem Bori
12. Cvetje v jeseni
13. Muca Copatarica
15. Nekropola
19. Bajke in povesti o Gorjancih
20. De profundis
21. Ciciban in še kaj
22. Drobne zgodbe

SE

MLADINSKI KROŽEK
DRUŠTVA "F. B. SEDEJ"
organizira

NOGOMETNO TEKMO MED ZASELKI

na športnem igrišču na Jazbinah
(pred cerkvijo)

v SREDO 11. julija 2012
od 18.30 ure dalje

Večer bomo popestrili z mesom na žaru in kapljico vina.

Informacije: GABRIJEL LANGO: 333 9427618
ELIJA MUZIČ: 340 5258399

TOPLO VABLJENI